

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Aranykorlát - a királyi hivatal: Budapest IV. kerületi és kalap-utca sarkán 1. sz.

Hirdetések és nyilatkozatok felvételnek későbbi szeriat a hirdetői hivatalban: Budapest IV. kerületi és kalap-utca sarkán 1. sz.

Magyarország és a német birodalom. 1848 május 24-dikén jelentek meg az akkori magyar kormány küldöttei, Szalay László és Pázmány Dénes egy István nádor és gróf Batthyányi Lajos miniszterelnök által aláírt egyezmény megkötésével...

Magyarország és a német birodalom. 1848 május 24-dikén jelentek meg az akkori magyar kormány küldöttei, Szalay László és Pázmány Dénes egy István nádor és gróf Batthyányi Lajos miniszterelnök által aláírt egyezmény megkötésével...

Magyarország és a német birodalom. 1848 május 24-dikén jelentek meg az akkori magyar kormány küldöttei, Szalay László és Pázmány Dénes egy István nádor és gróf Batthyányi Lajos miniszterelnök által aláírt egyezmény megkötésével...

Magyarország és a német birodalom. 1848 május 24-dikén jelentek meg az akkori magyar kormány küldöttei, Szalay László és Pázmány Dénes egy István nádor és gróf Batthyányi Lajos miniszterelnök által aláírt egyezmény megkötésével...

Magyarország és a német birodalom. 1848 május 24-dikén jelentek meg az akkori magyar kormány küldöttei, Szalay László és Pázmány Dénes egy István nádor és gróf Batthyányi Lajos miniszterelnök által aláírt egyezmény megkötésével...

HERVADT LEVELEK. WILKIE COLLINS REGÉNYE. XXIX. FEJEZET. Engedje, hogy letörjem könyveit. En tudom, hogy hová tette zsebkönyvét.

Feltárta a terem szárnyajtaját. Amélius nyugtalansága dacára felkacagott. A francia kifáradhatlan, találokony lángelméje a terem egy kis hálszobájába változtatta át Sally szobáját.

Nem hiszem, viszonyt nyugodtan. Két óra előtt oszontam elő a hátsó kapun. A szökevények neve a szabályon nagyon szigorúak, még ha barátai visszahozták is.

Amélius elmosolyodott, hogy a legnagyobb egyszerűséggel feltételezte nyitvatartást Toff iránt. Sally, ki arcának minden mozdulatát tanulmányozta, rögtön észrevette a kívánt hatást.

Amélius elmosolyodott, hogy a legnagyobb egyszerűséggel feltételezte nyitvatartást Toff iránt. Sally, ki arcának minden mozdulatát tanulmányozta, rögtön észrevette a kívánt hatást.

Bizonyos dolog, hogy Bécsben nem válogatás, s ha kidől vagy lejárt sorok helyen új igásokat foghatnak a hámba, egy pillanattal sem késedelmekednek másokra ruházni a hatalmat. Miért tennék azonban most? Azért, mert van egy párt, melynek vezérfelelő moái vágyggyal, kidől-lelt ajakkal éheznek a kormányzást? Hisz Tiszák még nagyon munkaképes emberek. Megbízhatók, engedelmesekek, begyakorlottak. Az a fordulat Andrássy felé, a melyet előre jeleztek meg van, Andrássy a Bismarck-féle látogatás dícsőségi ingeri között sem fogja elfeledni, de egyelőre majd csak Tiszának és embeinek karját veszi igénybe.

Szilágyi sokáig gondolkodott minő eszközzel érhetik el végcélját. Erő és kitarás, elv és program helyett hintáztak az ellenzéki és kormánypárti álláspont között; most végre nagy fejtörés után, annak belátásával, hogy Andrássy erősen áll az udvar kezében, ok Andrássy kegyének megnyerésében járatosak, így gondolják kimárni Tiszát és sűtkérezni a hatalom napja körül. Ellenzéki szereplések szerelmében családja, mint a francia hercege, hamut hintve fejekre, beállnak barátának az egyedül udvoztó pártgyház kebelébe, a melytől eddig a Tiszai pápai esalhatatlansága személyi idegenkedésből eretekkedte őket. Hanem rájuk is rálik a hercegnek belépése alkalmával mondott jelige: „Megjárom barátom, ha barát-csalódnan is kikerül a paradicsom.”

Igen jellemző, hogy fogadják a lapok a habarékpart kijelentését.

A „Pesti Napló” zavarban van. Kedvence pártja, kedvence embere, a kinek furfangos teblaki politikájával szekererudját toltja, a tárgyalás igéretével kési. Rosszul azok a szegénynek a esalatközös keserűségét kizkít kimondani, hogy bizony a habarékpart esődot mondott.

A „Pesti Hírlap”, mely összeköttesével, embeinek politikai fogvatkosásainál fogva, legyezgete a pártot, így fakad ki:

„A dícsértés törvényt egyesítő programot adni a különböző ellenzéknek s egyuttal megnyerni Andrássyt és az udvart az egyesült és az egyesülendő ellenzék politikájának, hogy kiknek szolgálatát, immár elküldték Tiszát Kálmánt és helyébe itkassák azt, ki Szilágyi Dezsőt gondol, de meg nem mond, ezen törvényt kéri a programbeszéd minden sorából s egyszerűsind okozza, hogy az tartalomra és elvre nézve felettébb sovány, iszonyun diplomatikus, rejtelmeseen homályos és üresen általános. Nem tehetünk róla, de szeretnők, ha nem ilyen volna; mi ilyenek találtuk.”

Kérdés, mi a különbség kormánypárt és ellenzék között, ha az ellenzék is elfogadja a bosnyák politikát és annak következményeit a dualizmus éntelenségének fontatása mellett; elfogadja a hadsereg jelen létszámát és szervezetét, egyes apróbb reformokra és közelebből meg nem jelölt megakarításokra szorítkozván; ha az ellenzék sem bír közgazdasági és pénzügyi politikával, hanem szintén csak jószándékú irásiosekkal szíves a pokloba vezet utat; ha az ellenzéknek minden világs közgazdasági reformprogramja, hanem szintén az állami és az önkormányzati egyesítések círcu quadratúráit keresi; ha az ellenzék is kurtól, hogy szabadelvű, a kormánypárt is harangozza, hogy szabadelvű? Egyik tizenkilenc, másik egyhíny husz, mondja minden figyelmes itelő, mikor Szilágyi Dezső beszédét letesi a kávéház asztalára.

Két dolganak értenénk egyet Szilágyi Dezsővel, ki az ellenzék programot nem keresi s szeresében megtalálta a Lloyd-épiletben a szabadelvű kor lépesájtóit: abban, hogy Tiszá Kálmánból elég volt és abban, hogy az ellenzéki pártok egyesüljenek és szervekedjenek. Hanem itt is a bukattás és a szervezés módja iránt eltérő nézetben vagyunk. Szilágyi Dezső Tiszát csak azért akarja és azzal volt megbuktathatni, hogy a multban elkovett bűnet szemére lobantja; mi azt hisszük, hogy rekrimációkkal Tiszá Kálmánt nem lehet elkergelni, mert ő, mint a keményseprő, már nem lesz feketébb a korompórtól. Tiszát a esalatközös való tekintettel bajtavadasodni kell indítani személye ellen; minden más eszköz hiábavaló eroldes.

Beszédjének eredménye nem egyez — így végződik a czikk, — minthogy Tiszá Kálmán megérkezett azonnal közös levelet intézett hozzá, s a szabadelvű kor megválasztotta tisztelt elbellei mamelukknak.

Hogy esaklyan meg fogja-e tenni Szilágyi

ifju kissasszony mikor lesz készen az estelihez? — A kis nyaralóban már úgy jártak el, mintha Sally a házhoz tartozna. „Hát én mire való vagyok itt? — kérde onmagától Amélieus.”

De ugyanazon pillanatan belépett. Toff, felterített és tisztelőlegesen így szól:

— Sietesse az ifju hölgyet uram, mert különben a mártás éromlik. — Most a mellékszobából kilepelt Sally, járásán meg egy kissé meglátszott a fáradtság, de különben oly ude és hájos volt, hogy Toff csodálkozásában először dletében megfordította terített fel az asztalkendő.

— Magától értetődik, hogy pezsgő is lesz, nemde uram? szől bízalmasan Amélieushoz.

A pecsenye feltálatott; a kábitó bor a poharakban csillogott.

Toff kitért magától, ő egy jó estélti illeto megbeszélhetetlen szolgá volt. Sally elfelejtette a menházat, elfelejtette a szomorú utczákat; ugy nevetés és csvegott, mintha a földön a legboldogabb lenne. Amélieus engedett a jótékony hatásnak, melyet reá e vidámság tett, megfellekezett a feleségről, melyet vállalt és ismét azon szeretetreméltó társaló lett, kit az egész világ kedvelt. Ezen tulespongo jöved a tofopontra ért; a kötelesség ezerte, az illem szabályai, köznapi értelemben veve, régen a kaczajba fojtattak el, midő a Nemesis a bűnhődés istennője, kocsirobbal és heves kopogással a nyaraló kapuján jelentette meg érkezését.

Hallott esend állt be. Amélieus és Sally egymásra tekintettek. Toff tapasztalása rögtön tudtára adta, hogy mi történt.

— Ez az atya vagy az anyja? kérde bizonyos nyugtalansággal Amélieustól.

Midőn megtudta, hogy a leánya soha sem látta sem atyját sem anyját, vidáman esatogott ujjával és lábujjhegyen az első ment ki a folyosóra.

Egy eszmén van, mormogó, figyeljünk! Egy hangos, érthető és eszánt női hang hallatszott, mely valószínűleg a kocsisnak szólt.

— Mondja, hogy engem Payson asszony küldött és szólnam kell Goldenheart ural.

avval szemben a szabadelvű párt e meg nem érdeklött tisztességét, az az ő dolguk, de hogy a kormánypárti sajtó nem titkolja el megelégedését Szilágyi Dezső ur kijönadása felet, arra nézve a következő idézetekből győződhet meg a közönség:

A „Hon” írja:

„Szilágyi Dezső a „Fehér lóban” tartott beszéde folytán azt az álláspontot írta körül, miszerint ő és elvtársai, — a bevégzett tények alapján, — most már nem folytathatnak más politikát, mint a mit a jelen kormány folytat. Hanem, hogy ok jobban tudnak azt csinálni, mint a mostani államterhek. — Hát hiszen mást nem is mondhat az ember a saját közönségének. — Hanem akkor, hogy illik e beszédeknek az elejére az a keserű szemrehányás, a mit a közönséghez intéz, hogy az el van közönyösölve az ellenzéki eszméit iránt? Hát ugyan mire pezsdüljön fel az ellenzéki közönség, ha az ő képviselői is ugyanazt a helyzetet tudnak csak fenntartani, a mi a mostani kormánynak adatot: eszpán csak hogy azt hiszik magokról, hogy ok ebből valami jobbat tudnának ki-sűnti. Hát ha ezt az ellenzéki közönség egykedvűen fogadja, az azt jelenti, hogy meg igen nagy fidiucziája van hozzá.”

Az ellenzék vezérfelelő nagyok kijönadott; azt látjuk s örülnék rajta.

Mert a mit meg rég olvastunk egy ellenzéki lapban, hogy „ha a mostani kormányterhek helyett az ő vezérkapacitásaiak ülnének a kormánypadokra, akkor inség és nyomor helyett boldog és jólét áradna az országba s ok meg jó aratás és jó gabnarakat is tudnának csinálni a szegény magyaroknak” — az akaratlanul is bizonyos bökredő emlékeztet, a miknek szinpádn az ezermester végzámra huza ki az orrából a pántlikát. A publikum ujjong rajta, de azért senki sem hiszi el, hogy azt a szalagot mind az orrából huza volna ki.

Nagyon örülünk rajta, hogy Szilágyi Dezső nem engedte magát ebben a hódobban, mint vadembert mutogatni. Beszélj ében észszel — tele pohár mellett, — biggadt dolgokat — ellenzéki közönségnek. — Bebizonyította, hogy ellenzék mind e mellett nagy szükség van; elismerjük; — annak egységes vezetése: — aláírjuk; — hogy az egységes vezetést vegye ő maga a kezébe s viselje dícsőséggel és tisztességgel a mentál hosszabb ideig, azt igazán óhajtuk.”

A „Ellenőr” írja:

„Es ugyan ki esodálkozhatna azon, hogy az ország nem bízik az ellenzékben, mikor maga az ellenzék sem bízik magában? Vagy képzhetel e valaki számalmaságon jelenséget, mint egy pártot, mely évek óta folyton sorakozik, folyton hirdeti, hogy a tömörülés minden igazi ellenzéki lélek első és legesztentebb hazafini kötelessége, s a mely párt mindannak daczára ma is ott van, hol élve előtt volt. Győzzék meg az ilyen tisztelt közzégi alapon álló ellenzéki urak előbb önmagukat czéljaik s törvényeik helyességé felől. S ha az egyszerű a távol jövő beláthatatlan hódobban — sikerülni fog nekik — akkor, de csak akkor reméljük, hogy eről másokat is meggyőzhetnek.”

Az egyesült ellenzék kétségbeesett állapotát mutatja már az a körülmény is, hogy mig néhány közönlyű égig magasztalja Szilágyi Dezső programbeszédét, vannak viszont olyanok, melyek sehog sinecsnek vele megelégedve s az egyik meg éppen annyira meg, hogy az egyesült ellenzék más nyilatkozatban, mely az esztatást és egyetértés meleg bangoztatásának kereste a mindenféle szini ellenzéki kelek elragadtatására számított fölemelő véghatást.

Az ország nem bízik az ellenzékben Szilágyi Dezső ur utolsó beszéde előtt, s azóta semmielő sincs több ok benne bizni, mert a politikai jelzavak, melyeket az ellenzék ez árnyalata mind határozottabban kezd hangoztatni, igen nem arva lólok, hogy épen az egyesült ellenzék iránt valami nagy bizalmat keltsenek. Nem azt hibáztatjuk Szilágyi Dezső beszédekben, hogy belátta okkupoziális opozitójának meddő voltát. Nem azt, hogy letess az Andrássy elleni szlomalom harczáról. Ezért pöröljön majd az ő porlővel saját pártihelyé közt.

A német lapok közül a mindig óvatós „Pester Lloyd” következőleg híleg a habarékpartnak:

„Leginkább örülünk, hogy az „egyesült ellenzék” ezen igen fontos kérdésben (a védőről állásponton) mozog, s hogy így e téren legelsőbb a szenvedélyes vitákot meg leszünk kimélve s minden mellékerdeket eltekinve, ezen ügy tárgyalás oldaláról vizsgálja és általános érvenyi politikai szempontból fejtegeti. Már a külső körülményből, hogy minden párt között egy az egyesült ellenzék foglal első sorban állást e kérdésben, fogják azok, akik az ellenzéki elhatározást ellenzéki taktika nélkül képzélni nem tudják, azon következtetést vonni, hogy országgyűlésünk kormányképes ellenzék szükségét érzi magát, egy fokkal meg kormányképesebbé tenni és fölélt semmi kétséget nem hagy ni fel, hogy van érteke a védőről kérdésnek jelentősége iránt. Felesleges kijelentni, hogy mi e nézetet nem eszük.”

Es itt áttér annak fejtegetésére mily nagy súlyt helyez ő a habarékpart elhatározásának komolyságára.

Hanem hát, ha a „Lloyd”-nak felesleges tények konstalása, nem felesleges, hogy részinkről a magyar közvélemény újra és újra figyelmeztessék: hagyjon fel e fél ellenzékiség hatalomleső politikájával, vesse meg a rendszer politikusait és szívvél lelekk elcsalokozzék a nemzeti függetlenség zászlója alá. Megemhardtá már a csabók, hitegetés, álnokság, szemelyi torzalkodás ama hazaczi, a hol oly kiesinyes szerepet visz a hazára és oly nagy szerepe van az énnék.

Az országos jókor van beadvá. Beszédük és tények igazolják, hogy a rendszer hívei semmibe veszik törvényeit, becsületét, érdekeit. Nekik mindez csak egy játszma kártya. Ha makklifkötvetnek fel győző Mörizt Pál, ha kölkifköt, győző Bánhidy. Mit nekik az ország, mit nekik nép, jg és igazság. Az ő jolszavuk kormányon nem egyé más a hatalmat meg kell tartani, az ellenzék pedig kormányra kell jutni.

Hányszor ismételjük, kármarzuk, dorögünk a nemzet fölébe: „Vetküztesse le a gyavaságot, vesse meg a pulya pártokat és lasson a nemzeti jogok kivívásának komoly munkájához.”

Figyelmeztetjük és kérjük tisztelt előzetőinket, kiknek előzetésük e hó végéig lejár, hogy újabb megrendeléseiket mielőbb megutáni méltóztatassanak.

Lapunk előzetési ára:

Oktober hóra — — — — 1 ft 80 kr.
Oktober—november — — — — 3 ft 60 kr.
Oktober—december — — — — 5 ft — kr.

Lapunk minden nap, tehát hétfőn és ünnepek után következő napokon is megjelenik.

— Az előzetési névnek, címének, lakhelyének s az utolsó példának tisztán s olvasható kiírását kérjük, hogy a ap szerkesztésben hívja ne tartózzák.

Előzetését a hó bármely napjától elfogadjuk.

Régi előzetőknek legelőszertűben eszelecsenek, ha eszmalagjukat, a postautalvány szelére ragaszva beküldik a kiadóhivatalkának.

— Az előzetési pénzek és postai utalványok Budapestre az „Egyetértés” kiadóhivatalába (hímszó utca 1. szám alá) küldendők.

Az „Egyetértés” kiadó-hivatala.

UJDONSÁGOK.

— Lapunk mi száma mellékletének tartalma: Fővárosi hírek, Közigazdaság, Tárca; Néhanyp nap Szerzejelemben.

— Időjárás Budapestben. Borús, esős esznapunk volt ma, kevés szunetelt folyóvált esett. Ejjel ismét kiadott az ég.

— Személyi hírek. Részletet királyi vasnapon délután Károlyi István gróf Póthoz magas látogatásával szeresedtettek. A királyi társaságban voltak Festetics grófné s Nepesa báró kir. foudvarmester. A királyi házosszan s igen szívesen térsalgot a grófővel s aztán gyönyörű négyes fogatán visszabajlatott földelőre.

A Bécsben időző Oldenburgi Péter herceg tagnap délután Badenben ment részbet és Maria Krisztina hercegnők látogatására. Este ismét visszatért Bécsbe. — Tiszá Kálmán, Kemény Gabr. br. Szapáry és Bedekovich miniszterek sürgösen Bécsbe hivattán, az esti vónattal odo utaztak. — Dr. R. o m Floris apatikanonk ma reggel Zalamegyébe utazott, hogy az ottani emlékeket tanulmányozza és Zalamegye monografijához a régészeti adatokat gyűjtse. — Dávid Antal, az új zágrábi pénzügyigazgató f. hó 28-ikára foglalja el hiv. telt. — De gré Alajos az abonyi kerület függetlenség párt képviselője f. hó 21-ikén tartó beszámoló beszédét Abonyban. A vasuti indóháznál roppant néptömeget várt reá, mely zenezővel, harszógéppel és kózzel kísérté őt be a városba. Mint nekünk írják a felbuzgózott köcsik sora oly hosszú volt, hogy az eleje már bent volt a városban a vége pedig még mint a vasútnál. Beszámoló beszédét délután 4 órakor a városház terén felöltött s feldisztelt székéről, több ezernyi hallgató előtt tartá, kik riadó éjszant fel fogadták, megnyerő, és a jóvő reményével bíztató szavát, különösen beszédének azon részét, melylyel a nemzet öntudatát, és kitarását hitva tettre fel! Este a polgári kör helyiségében tisztelőre rendezett barátságos közvacsora.

— Gr. Bathányi Kázmér özvegye meghalt ma Budapestben. E meley megemlékező esztéről a következő gyászjelentés adott ki: Gr. Szapáry Géza és nővere gr. Szapáry Erzsébet férjezett gróf Vass Jenőné meley megszorodott szívvel jelentik forrón szeretettedesanyjuknak méltóságos özvegy gr. Bathányi hámrnőre szillették f. hó 23-dikán öté 7-ik évében hosszas betegség után történt gyászok kimúltát. — A hódolgótnak hűt temetési f. hó 24-dikén délután 4 órakor fognak beszenteltetni s f. hó 25-dikén Mura-Szombatban az ottani esaládi sirbőthon örök nyugalomra elhelyeztetni.

— A czársá s zinház. A sz. pétérvári „Ruszkaja Starina” című oros folyóirat — mint ottani leveleznők írja — f. hó szeptember havi számában két érdekes, eddig még ismeretlen történeteket beszél el Miklós czár idejéből: 1844-ben Párisban „Pál czár” cím alatt újszámú jelent, melyet előadni szándokoztak. A mint I. Miklós czár eről értesült, azonnal sajtóközlet levelet irt a francia királyhoz, a mely levelelben a többi kőzt szőszertint ezeket írta: „Ha ezen színművet azonnal nem konfiskálják s előadástát be nem tiltják, egy millió nézőt küldök Párisba, kik az előadást ki fogják fityülni. Nem sokára ezután egy új darab jelent meg „II. Katharin” és kegyencze” címmel, melyben az oros czárnő nagyon kedvezőlen világításban volt feltüntetve. — Aliq értesült eről a czár, a mint a párisi követhöz, Pahlen grófhöz követelő levelet intézte: „E sorok vételekor, menjen azonnal — legyen az bármily időben — a francia királyhoz s tudassa vele akaratomat, hogy a „II. Katharin” című szindarab összes nyomatot példányai azonnal konfiskáltsanak s annak előadása Páris összes színházában eltiltassék; ha a király ebbe nem egyezik be, kérje azonnal igazoló okmányait s 24 óra alatt hagyja el Páris. A következményekért én vagyok felelős. Miklós.” A czár firtja az oros követet Párisba érkezésekor épen a király eszlatánál taláta, még is kihívatta Pahlen grófot s kézbesíté neki a sürgönyt. Pahlen gróf, ezt olvasva, igen elkomorodott. — Az éterembe visszatérte az oros követ a királyhoz ment, s azonnali audienciát kért tőle. A király esodálkozott e sietségben. „Nem lehetne-e legalább az étkészes végre elhalasztani?” kérde a király. „Nem, felség!” válaszolt Pahlen gróf, az én parancsolomnak rendezetei oly szigorúak, hogy e percében azonnal szólamon kell, miről van szó.” A király felkelt, s a nagykövethel egy mellékszobába távozott, a hol Pahlen gróf kézbesíté neki a jelzett sürgönyt. Az élas hang, s a sietség, melylyel az elégtételt követeltetett, Lajos Filop királyra nagy benyomást gyakorolt. „Engedje meg gróf!” mondá a király az oros követhöz — „esészárjának akaratát törvény lehet örne nézve, de rá, a francziák királyára nem; mert nagyon jól tudja, hogy Francziországban alkotmány és sajtószabadság uralkodik s azért legelő akaratom mellett sem teljesíthetnek urának követelését.” — „Ha az felségneked végleges felelet!” — válaszolta Pahlen gróf „akkor kérem, rendezje el, hogy igazoló okmányaimat visszakapjam.” „De ez haduznettel egyenlő” mondá a király. „Lehet” — viszonáz szárazon az oros. — „Engedjen legalább időt, hogy a miniszteremmel tanácskozzam,” tette hozzá a király. „Huszonnegy óráig várhatok, de aztán okvetelen el kell utaznom,” ez volt a követ felelete. Az így vége az lett, hogy a franczia kormány pár óra múlva ezen beszélgetés után az illeto szindarab előadástát betiltotta s összes példányát elkobtatotta. Pahlen gróf természetesen tovább is Párisban maradt. Így beszélt el ezt az idézett oros lap.

— A szultán elleni merénylőről, melyről már volt lapunkban, a „Turquie” a következő részleteket közli: Szept. 6-ikán reggel 5 óra tájban, amint a szultán a mosze látogatására indult, Karayanoszopolos Konstantin nevezetti gróf, ki Konstantinopolban szillett és román atyvaltó, akart bejutni a Yildis palotába. Amint az örök meg akarták akadályozni e szándékát, ja-

tagant vont elő, megbesbesített pár katonát s egy tisztet, de maga is sebet kapott s esakhamar elfogott. Az épen a palotában időző rendőr miniszter a román követhöz drágománya jelenléte szabályszerűen kihallgatta Karayanoszopolos, ki igen tisztelt esaladhból származik, mely már régen élvezi a román iltalmat. Lelekállapota már egy idő óta aggodalmakat keltett s ezért fiverei elhatározták őt egy európai tébolydába küldeni. A nála talált román utelvének ez a magyarázata.

— A német és oros trónörökösök. Orloff oros herceg jelenleg Koppenhágában van, hol vártalan megjelenését mindenféleképen magyarázzák. A többi közt a „Figaro” a következő esetek tulajdonítja a herceg ottani tartózkodását: Néhány hóval ezelőtt Berlinben hivatalos diner alkalmával szóba jöven az oros-török háború, a német eszázári herceg kicsinylő kifejezésekkel élt az oros tábörökök magatartását illetoleg a háború alatt. Nevezetesen a nagyhercegtől, ki kikapta volna a maga részét a német hercegtől, ki nem tartózkodott személyes bátorság hiányának tulajdonítani az álta vezetett hadsereg állandó telenségét. Ezen beszélgetés Szent-Pétervárra szivárogyva fűlébe jutott a nagyhercegnék, ki engedve az első felindulásnak, rögtön két tiszlet bizott meg, hogy menjenek elégtételt kérni a német hercegtől. Erre nagy harag támadt Berlinben. Hogy az oros és német kancellárok szidják egymást a lapokban, azt még el lehet nézni, de hogy két trónörökös párbajt vívjon egymással, az már kényes dolog. Hogyan lehetne így esemény után Európától tovább is barátságos viszonyban a két eszázár. Vimos eszázár tehát s Bismarck siettek közbe lépni. Sok kérés után sikerült kiesikarniok a német hercegtől olynmű magyarázatokat, melyek Berlinben ugyan elégségesetnek nyilvánították, de nem lőnek olyanok elfogadva Szt.-Pétervárt. Mint végső eszközök ekkor a czárhoz folyamodtak s a tárgyalások megkezdődtek. Hogyan sikerült a ki-egyezsés, nem lehet tudni, a béke mindkét részről helyreállt s a felek kölcsönösen igéretet tettek mindent elfeledni s a czarevics, kit most már semmi ügy vissza nem tartott, Koppenhágába utazt, hogy esaladjával találkozzék. Már minden belett volna fejezve, midőn Bismarck herceg, ki ugy látszik igen sokat ad arra, hogy a két trónörökös kibékülését nyilvánossá tegye, kérest intézett Szt.-Pétervárra, hogy a czarevics Koppenhágából elutazza Berlinbe jöjjon s esak azután Oroszországba. Ezen látogatás a kölcsönös találkozás aztán elhitelhető mindenkiel, hogy a két hatalmasság egyet-értését soha semmi felhő meg nem zavarta. Már most Orloff herceget, ki tudvalegőleg igen jó viszonyban áll fejedelmének legidősb fiával, azért küldték Dániába, hogy kérje a nagyhercegtől a meghívás elfogadására. Az idézett lap siet hozzá tenni, hogy szerinte e történet alaptalan, de Koppenhágában igaznak tartják s bizonyos kiváncsisággal várják a czarevics elutazását, vajjon értenli fogja-e utközben Berlin.

Hír a városból. Vízbe fullt. Hull János, sokszor szül 30 éves népművész. f. hó 21-én a hajógyári sziget orránál, az óbudai keskeny Dunagigán, ársai vízszintetől daczára fűrűdvén, egy zoldtekerű esmenő hűvelni odaveszt. — Szegény ember sorsa A VIII. ker. Polmaneky telken az éjjeli óráig egy beteg férfi talált nyírva. A kórházba szállították, hol azonban megérkezése után alig néhány percze meledt. Anyai orvosa volt, hogy legelő meg tudni mondani, hogy Kossuth Antalnak hírvál Kozsébái adak hiányában a hatóság lefélénykezték, hogy így néltan jelentőse házasztorzi felismerhessék. — Elgárgy keesvél Szabó Lajos pénzért elgázolja, úgy hogy a kőseket kerestek el, hogy Kossuth Antalnak hírvál Kozsébái adak hiányában a hatóság lefélénykezték, hogy így néltan jelentőse házasztorzi felismerhessék. — Szegény ember sorsa A VIII. ker. Polmaneky telken az éjjeli óráig egy beteg férfi talált nyírva. A kórházba szállították, hol azonban megérkezése után alig néhány percze meledt. Anyai orvosa volt, hogy legelő meg tudni mondani, hogy Kossuth Antalnak hírvál Kozsébái adak hiányában a hatóság lefélénykezték, hogy így néltan jelentőse házasztorzi felismerhessék. — Szegény ember sorsa A VIII. ker. Polmaneky telken az éjjeli óráig egy beteg férfi talált nyírva. A kórházba szállították, hol azonban megérkezése után alig néhány percze meledt. Anyai orvosa volt, hogy legelő meg tudni mondani, hogy Kossuth Antalnak hírvál Kozsébái adak hiányában a hatóság lefélénykezték, hogy így néltan jelentőse házasztorzi felismerhessék. — Szegény ember sorsa A VIII. ker. Polmaneky telken az éjjeli óráig egy beteg férfi talált nyírva. A kórházba szállították, hol azonban megérkezése után alig néhány percze meledt. Anyai orvosa volt, hogy legelő meg tudni mondani, hogy Kossuth Antalnak hírvál Kozsébái adak hiányában a hatóság lefélénykezték, hogy így néltan jelentőse házasztorzi felismerhessék. — Szegény ember sorsa A VIII. ker. Polmaneky telken az éjjeli óráig egy beteg férfi talált nyírva. A kórházba szállították, hol azonban megérkezése után alig néhány percze meledt. Anyai orvosa volt, hogy legelő meg tudni mondani, hogy Kossuth Antalnak hírvál Kozsébái adak hiányában a hatóság lefélénykezték, hogy így néltan jelentőse házasztorzi felismerhessék. — Szegény ember sorsa A VIII. ker. Polmaneky telken az éjjeli óráig egy beteg férfi talált nyírva. A kórházba szállították, hol azonban megérkezése után alig néhány percze meledt. Anyai orvosa volt, hogy legelő meg tudni mondani, hogy Kossuth Antalnak hírvál Kozsébái adak hiányában a hatóság lefélénykezték, hogy így néltan jelentőse házasztorzi felismerhessék. — Szegény ember sorsa A VIII. ker. Polmaneky telken az éjjeli óráig egy beteg férfi talált nyírva. A kórházba szállították, hol azonban megérkezése után alig néhány percze meledt. Anyai orvosa volt, hogy legelő meg tudni mondani, hogy Kossuth Antalnak hírvál Kozsébái adak hiányában a hatóság lefélénykezték, hogy így néltan jelentőse házasztorzi felismerhessék. — Szegény ember sorsa A VIII. ker. Polmaneky telken az éjjeli óráig egy beteg férfi talált nyírva. A kórházba szállították, hol azonban megérkezése után alig néhány percze meledt. Anyai orvosa volt, hogy legelő meg tudni mondani, hogy Kossuth Antalnak hírvál Kozsébái adak hiányában a hatóság lefélénykezték, hogy így néltan jelentőse házasztorzi felismerhessék. — Szegény ember sorsa A VIII. ker. Polmaneky telken az éjjeli óráig egy beteg férfi talált nyírva. A kórházba szállították, hol azonban megérkezése után alig néhány percze meledt. Anyai orvosa volt, hogy legelő meg tudni mondani, hogy Kossuth Antalnak hírvál Kozsébái adak hiányában a hatóság lefélénykezték, hogy így néltan jelentőse házasztorzi felismerhessék. — Szegény ember sorsa A VIII. ker. Polmaneky telken az éjjeli óráig egy beteg férfi talált nyírva. A kórházba szállították, hol azonban megérkezése után alig néhány percze meledt. Anyai orvosa volt, hogy legelő meg tudni mondani, hogy Kossuth Antalnak hírvál Kozsébái adak hiányában a hatóság lefélénykezték, hogy így néltan jelentőse házasztorzi felismerhessék. — Szegény ember sorsa A VIII. ker. Polmaneky telken az éjjeli óráig egy beteg férfi talált nyírva. A kórházba szállították, hol azonban megérkezése után alig néhány percze meledt. Anyai orvosa volt, hogy legelő meg tudni mondani, hogy Kossuth Antalnak hírvál Kozsébái adak hiányában a hatóság lefélénykezték, hogy így néltan jelentőse házasztorzi felismerhessék. — Szegény ember sorsa A VIII. ker. Polmaneky telken az éjjeli óráig egy beteg férfi talált nyírva. A kórházba szállították, hol azonban megérkezése után alig néhány percze meledt. Anyai orvosa volt, hogy legelő meg tudni mondani, hogy Kossuth Antalnak hírvál Kozsébái adak hiányában a hatóság lefélénykezték, hogy így néltan jelentőse házasztorzi felismerhessék. — Szegény ember sorsa A VIII. ker. Polmaneky telken az éjjeli óráig egy beteg férfi talált nyírva. A kórházba szállították, hol azonban megérkezése után alig néhány percze meledt. Anyai orvosa volt, hogy legelő meg tudni mondani, hogy Kossuth Antalnak hírvál Kozsébái adak hiányában a hatóság lefélénykezték, hogy így néltan jelentőse házasztorzi felismerhessék. — Szegény ember sorsa A VIII. ker. Polmaneky telken az éjjeli óráig egy beteg férfi talált nyírva. A kórházba szállították, hol azonban megérkezése után alig néhány percze meledt. Anyai orvosa volt, hogy legelő meg tudni mondani, hogy Kossuth Antalnak hírvál Kozsébái adak hiányában a hatóság lefélénykezték, hogy így néltan jelentőse házasztorzi felismerhessék. — Szegény ember sorsa A VIII. ker. Polmaneky telken az éjjeli óráig egy beteg férfi talált nyírva. A kórházba szállították, hol azonban megérkezése után alig néhány percze meledt. Anyai orvosa volt, hogy legelő meg tudni mondani, hogy Kossuth Antalnak hírvál Kozsébái adak hiányában a hatóság lefélénykezték, hogy így néltan jelentőse házasztorzi felismerhessék. — Szegény ember sorsa A VIII. ker. Polmaneky telken az éjjeli óráig egy beteg férfi talált nyírva. A kórházba szállították, hol azonban megérkezése után alig néhány percze meledt. Anyai orvosa volt, hogy legelő meg tudni mondani, hogy Kossuth Antalnak hírvál Kozsébái adak hiányában a hatóság lefélénykezték, hogy így néltan jelentőse házasztorzi felismerhessék. — Szegény ember sorsa A VIII. ker. Polmaneky telken az éjjeli óráig egy beteg férfi talált nyírva. A kórházba szállították, hol azonban megérkezése után alig néhány percze meledt. Anyai orvosa volt, hogy legelő meg tudni mondani, hogy Kossuth Antalnak hírvál Kozsébái adak hiányában a hatóság lefélénykezték, hogy így néltan jelentőse házasztorzi felismerhessék. — Szegény ember sorsa A VIII. ker. Polmaneky telken az éjjeli óráig egy beteg férfi talált nyírva. A kórházba szállították, hol azonban megérkezése után alig néhány percze meledt. Anyai orvosa volt, hogy legelő meg tudni mondani, hogy Kossuth Antalnak hírvál Kozsébái adak hiányában a hatóság lefélénykezték, hogy így néltan jelentőse házasztorzi felismerhessék. — Szegény ember sorsa A VIII. ker. Polmaneky telken az éjjeli óráig egy beteg férfi talált nyírva. A kórházba szállították, hol azonban megérkezése után alig néhány percze meledt. Anyai orvosa volt, hogy legelő meg tudni mondani, hogy Kossuth Antalnak hírvál Kozsébái adak hiányában a hatóság lefélénykezték, hogy így néltan jelentőse házasztorzi felismerhessék. — Szegény ember sorsa A VIII. ker. Polmaneky telken az éjjeli óráig egy beteg férfi talált nyírva. A kórházba szállították, hol azonban megérkezése után alig néhány percze meledt. Anyai orvosa volt, hogy legelő meg tudni mondani, hogy Kossuth Antalnak hírvál Kozsébái adak hiányában a hatóság lefélénykezték, hogy így néltan jelentőse házasztorzi felismerhessék. — Szegény ember sorsa A VIII. ker. Polmaneky telken az éjjeli óráig egy beteg férfi talált nyírva. A kórházba szállították, hol azonban megérkezése után alig néhány percze meledt. Anyai orvosa volt, hogy legelő meg tudni mondani, hogy Kossuth Antalnak hírvál Kozsébái adak hiányában a hatóság lefélénykezték, hogy így néltan jelentőse házasztorzi felismerhessék. — Szegény ember sorsa A VIII. ker. Polmaneky telken az éjjeli óráig egy beteg férfi talált nyírva. A kórházba szállították, hol azonban megérkezése után alig néhány percze meledt. Anyai orvosa volt, hogy legelő meg tudni mondani, hogy Kossuth Antalnak hírvál Kozsébái adak hiányában a hatóság lefélénykezték, hogy így néltan jelentőse házasztorzi felismerhessék. — Szegény ember sorsa A VIII. ker. Polmaneky telken az éjjeli óráig egy beteg férfi talált nyírva. A kórházba szállították, hol azonban megérkezése után alig néhány percze meledt. Anyai orvosa volt, hogy legelő meg tudni mondani, hogy Kossuth Antalnak hírvál Kozsébái adak hiányában a hatóság lefélénykezték, hogy így néltan jelentőse házasztorzi felismerhessék. — Szegény ember sorsa A VIII. ker. Polmaneky telken az éjjeli óráig egy beteg férfi talált nyírva. A kórházba szállították, hol azonban megérkezése után alig néhány percze meledt. Anyai orvosa volt, hogy legelő meg tudni mondani, hogy Kossuth Antalnak hírvál Kozsébái adak hiányában a hatóság lefélénykezték, hogy így néltan jelentőse házasztorzi felismerhessék. — Szegény ember sorsa A VIII. ker. Polmaneky telken az éjjeli óráig egy beteg férfi talált nyírva. A kórházba szállították, hol azonban megérkezése után alig néhány percze meledt. Anyai orvosa volt, hogy legelő meg tudni mondani, hogy Kossuth Antalnak hírvál Kozsébái adak hiányában a hatóság lefélénykezték, hogy így néltan jelentőse házasztorzi felismerhessék.

